

Helmuth Nyborg
Psykologisk Institut
Asylvej 4
8240 Risskov

AARHUS UNIVERSITET - JOURNALEN
JOUR.NR. <i>AU-2003-602-009</i>
MODT. 26 NOV. 2003
AKT NR. <i>1</i>
ANSV. AFD. <i>LED</i> SAGSB. <i>PMM</i>

Praksisudvalget
Aarhus Universitet

Århus, d. 24.11.03

Jeg vil gerne klage til Praksisudvalget over Pia Vedel Ankersen i forbindelse med hendes henvendelse til udvalget vedrørende mig.

Dels finder jeg det uheldigt at Pia Vedel Ankersen offentliggør en kronik (med tilhørende teknisk appendiks), som klart forvrider mit videnskabelige budskab og giver en grov vildledning om min forskningsindsats samtidig med at hun henvender sig til udvalget om min forskning. Kronikkens form og indhold synes at have det primære formål at påvirke mit faglige og personlige omdømme i negativ retning, både i praksisudvalgets og offentlighedens øjne, og synes ikke forenelig med loyal kollegial adfærd, således som defineret i § 1 stk. 2 og 3(2) og 4 i Regelsamling for god videnskabelig praksis.

Dels finder jeg det uheldigt at Pia Vedel Ankersen kun anfører i sit brev til udvalget af 5. oktober 2003, at hun sender mig kopi af sine breve til Praksisudvalget og til institutleder Jens Mammen (af 30. september 2003), men at hun undlader at nævne at hun samtidig har sendt kopierne til journalist Kim Hundevadt på Jyllandsposten. Hundevadt sendte mig straks kopierne og bad om mine kommentarer til Ankersens henvendelse til Praksisudvalget. Jeg afslog naturligvis at kommentere sagen under disse omstændigheder. Det tidsmæssige sammenfald af klagesagen og Ankersens grove offentlige vildledning forekommer ukorrekt og useriøs i en alvorlig sag mod en kollega på Århus Universitet.

Dels forekommer det mig groft vildledende når Ankersen foregiver overfor udvalget og i den offentliggjorte kronik fra oktober 2003 at hun netop *nu* har fået adgang til kapitel 10 (i modsætning til det, hun betegner som tidligere "hemmeligholdt" litteratur), og at det derfor endeligt bliver mulig af se hvordan "... Nyborg er kommet så langt ud".

Det fremgår klart af email-korrespondancen (se bilag 1), at jeg for længst havde tilsendt Ankersen en præpublicationsversion af netop dette kapitlet i august 2002 – altså året før det udkom i bogform (se de fire email-vedhæng der findes vedlagt, men også kan læses som kap. 10 i Nyborg, 2003).

Især to forhold falder i øjnene her. For det første holdt Ankersen tilsyneladende med fuldt overlæg sin meget negative vurdering af kapitlet tilbage, på et tidspunkt hvor det endnu kunne have kommet kapitlet til gode, eller hvor vi dog i det mindste kunne have haft en konstruktiv faglig dialog internt på universitetet. Dette forekommer mig særligt grelt al den stund hun dog selv havde opfordret mig til at sende relevant materiale, og at jeg flere gange eksplicit bad hende om en faglig relevant tilbagemelding ud fra det fremsendte. Man kan her gætte på grundene til at Ankersen bevidst foretrækker en offentlig polemisk form frem for en saglig intern faglig udveksling (som naturligvis senere kunne gå offentlig, efter at tingene var afklarede fagligt set).

For det andet vælger Ankensen at bruge kronikken til at vise offentligheden hvilket skyggespil min forskning er når hun samtidig, sammen med to kollegaer, finder anledning til at konstatere at "... Ikke siden Münchhausen reddede sig op af mosen ved at hive sig i håret, har man set mæge til kunststykke ..." – alt sammen med udgangspunktet i det for dem tilsyneladende hidtil helt ukendte kapitel. Dette rejser spørgsmålet om hvem der spiller skyggespil?

Under alle omstændigheder forekommer det mig både unfair og ukollegialt at jeg først skal læse Ankensen m.fl.'s meget negative feedback på mit kapitel i Jyllandsposten, og at det blev en journalist og ikke Ankensen der gjorde mig opmærksom på kronikkens eksistens.

For god ordens skyld skal jeg underrette Praksisudvalget om at jeg i øjeblikket forbereder en klagesag over Ankensen, Poulsen, og Kristoffersen til Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

Med venlig hilsen

Helmut Nyborg, professor, dr.phil.
Psykologisk Institut
Asylvej 4
8240 Risskov

Bilag 1: Email korrespondance.

Bilag 1

Uddrag af email korrespondance som viser at Pia Ankersen bevidst søger at vildlede offentligheden og udvalget om min forskning.

Email til Pia Ankersen 22.8.02

Kære Pia. Nej, endnu ikke.

Men jeg har noget bedre til dig: Et kapitel som diskuterer metodologien og sætter resultaterne i bredt perspektiv.

Vedlagt finder du derfor et udkast med tabeller og figur, samt med angivelse af behørig begrænsninger af brugen før publikation.

Lad mig høre om du har kommentarer - som modtages med kyshånd.

vh

Helmuth

(vedhæftet manusudkast til kap. 10 i bogen: "The Scientific Study ...", som publiceredes i juli måned året efter)

Email til Ankersen 02.09.02

Kære Pia. Hvis du har dannet dig en mening om kapitlet, vil jeg da gerne høre den.

vh

Helmuth

Email til Ankersen 26.03.03

Kære Pia. Fik du noget ud af det kapitel jeg sendte til dig?

Vedhængt lidt mere in press litteratur.

vh

Helmuth

(vedhæftet bogbrochure med præcis info om publikationssted, tid, og indhold af "The Scientific Study ...")

Det er således direkte misvisende når Ankersen m.fl. anfører i en kronik (i Jyllandsposten den 9.10.03: *Münchhausen i Århus*) at: "Før vi går over til at se på Nyborgs *nyeste påhit*, kan der være grund til at gå tilbage til sidste års *Nyborg-historie* om kvindernes lavere intelligens. *Vi kan nu sige noget mere om grundlaget* for debatten dengang. *Vi har nemlig nu adgang til en artikel*, hvor Nyborg refererer sine egne forskningsresultater ..." (mine fremhævninger).